

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOSCIĄŃSKI**

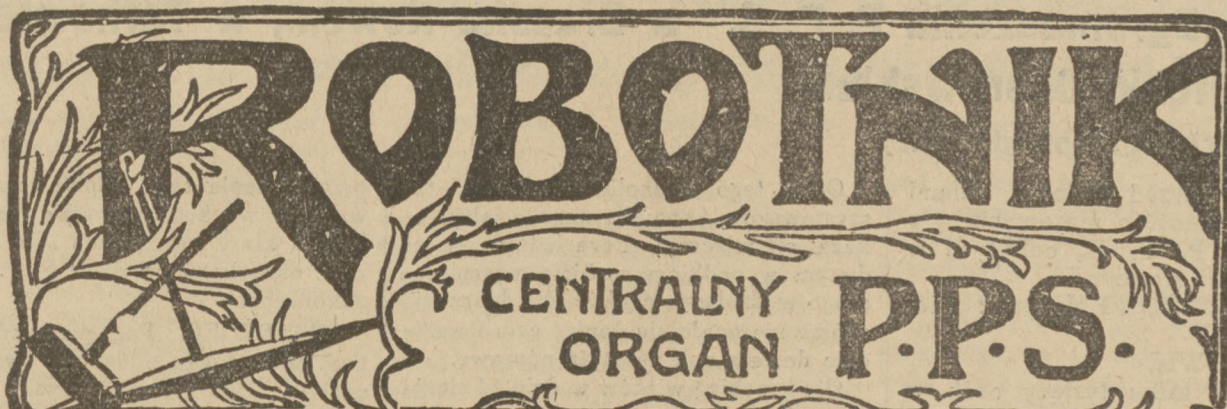
Redakcja przyjmuje interesantów od 1 i pół do 3 po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.

Administracja czynna od 9 do 5 bez przerwy w soboty do 3 p.p.

Kasa czynna od 12 do 2-el.

Opłata pocztowa uliszczona ryczałtem

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 776-70.

DYREKCJA — tel. 720-13.

ADMINISTRACJA — tel. 313-89.

DRUKARNIA — tel. 773-43.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. 175

CENA NUMERU 20 GROSZY

Po Zjeździe Legionistów

Zjazdy Legionistów przestały być — już od szeregu lat — zjazdami tych wszystkich, którzy uczestniczyli w Legionach w okresie wojny światowej. Przeobraziły się stopniowo w doroczne zgromadzenia mniej lub więcej masowe obozu „sanacyjnego” z udziałem posłów i senatorów B. B. W. R. niezależnie od ich stanowiska politycznego w r. 1914, z udziałem przedstawicieli różnych aktualnych, starszych i młodszych, organizacji i organizacyjek „sanacyjnych”.

Zgromadzenia te nie pobierają faktycznie żadnych uchwał, nie decydują — rzecz oczywista — o niczym. Są natomiast uznanym niejako audytorjum, przed którym wodzowie grupy, rządzącej dzisiaj Polską, zwykli wygłaszać w formie jasnej czy mglistej, ściśle sformułowanej czy rozplywającej się w ogólnikach, — swoje wyznania wiary ideowej, zwykli ujmować swoją postawę ideową wobec życia rzeczywistego.

W roku bieżącym oczekiwano bodaj w kołach legionowych deklaracji poniekąd programowych, określających wyraźnie stanowisko obozu rządzącego wobec wielkich zagadnień dnia dzisiejszego, zagadnień o skali dziejowej. Wszak p. marszałek Piłsudski milczy od bardzo długiego czasu; wszak i oficjalni kierownicy Rządu pp. Prystor i Zawadzki — wiele miesięcy temu poraz ostatni głos zabierali publicznie.

Tych, którzy roili sny o „przełomowym” znaczeniu Zjazdu w Gdyni, spotkał, naturalnie, zawód.

Z ust p. W. Sławka usłyszeli popularny wykład teorii zmarłego profesora szwajcarskiego Vilfredo Pareto o „elicie społecznej” z uwzględnieniem swoistej manji tego uczonego, który wojował stale z „łagodnością” sądów szwajcarskich i włoskich w epoce... przedwojennej. Usłyszeli z ust gen. Rydza - Śmigłego kilka ładnych zdań o przeszłości wraz z zapewnieniem, że „dla nas niema róż”, chociaż to zapewnienie nie zawsze odpowiada dokładnie faktom konkretnym. Wysłuchali wreszcie — po dłuższym oczekiwaniu — listu marsz Piłsudskiego, listu, napisanego tak, jakgdyby wysiłek apelu o pogodny nastrój z trudem przezwyciężał w nim istotną gorycz.

Pozatym — nie było już nic w sensie wskazań, rozmachu twórczego, dumnej wiary w słuszność swojej sprawy.

..

Inaczej być zresztą nie mogło... Nie sposób przekroczyć równi nogami od tradycyjnych haseł „za Wolność i Lud” do okopów „sfer gospodarczych” i... zachować rozmach twórczy. Niesposób wykrzesać ognia entuzjazmu z teorii p. Sławka o „elicie lepszych ludzi ze wszystkich warstw Narodu”, akurat w epoce dziejowej, gdy antagoniczny klasowy osiąga, gdy antagoniczny klasowy osiąga, gdy walka przeciw kapitalizmowi i przeciw faszyzmowi, jako zjawisku międzynarodowemu, staje się — ze stanowiska Polski — coraz jaskrawiej walką o ratowanie jutra niepodległości państwowej.

Zjazd Legionistów w Gdyni dał tyle, ile dać mógł, dał raz jeszcze jedno potwierdzenie tej prawdy, że oboz „sanacyjny” stoi bezielny i bezradny w obliczu kolosalnych problemów dnia dzisiejszego, że nie umie budować mostów poprzez rozwartą przepaść społeczno - gospodarczą i kulturalną katastrofę; wymachuje więc tomahawkiem wspomnień, jakgdyby niemi chciał przepaść zasypać

W Niemczech

Sytuacja wciąż niejasna. Możliwość nowych wyborów

REICHSTAG.

Termin pierwszego posiedzenia nowego Reichstagu został ustalony na godz. 3 pp. na dzień 30 sierpnia.

AKCJA VON PAPENA.

Dziś ma się ukazać rozporządzenie komisarzowego Rządu pruskiego, wprowadzające z kolei 50 komisarzy rządowych w 50 dzielnicach Prus. W ten sposób von Papen zamierza opanować całkowicie administrację wewnętrzną w Prusach.

WALKA WEWNĘTRZNA
W PRAWICY

Jak się zdaje, von Papen nie prowadzi chwilowo rokowań osobistych bezpośrednich z hitleryzmem. Rolę pośrednika wzięł na siebie definitywnie gen. Schleicher, który znowu rozmawia nie z samym Hitlerem, ale z paroma jego „adjutantami”. Prowincjonalna prasa hitlerowska atakuje coraz ostrzej gabinet Papena, określając go, jako „klike magnacką”, która dorwała się do władzy i nie chce jej oddać we „właściwe ręce” Hitlera.

CZY BĘDĄ NOWE WYBORY?

Część prasy twierdzi, że o ile nie dojdzie do dn. 30 sierpnia do kompromisu pomiędzy hitleryzmem a von Papenem, — w takim razie nastąpić muszą nowe wybory.

HINDENBURG.

Z kół Centrum zaręczają, że Hindenburg trwa w swej decyzji odmownej co do mianowania Hitlera kanclerzem Rzeszy z wyjątkowymi pełnomocnictwami.

„Żelazny front”

(Od naszego korespondenta)

Tymczasem „Żelazny Front”, grupujący Socjalnych Demokratów, klasowe związki zawodowe, Reichsbannerowców, sportowe organizacje robotnicze, a gdzieindziej i lewicowy odłam centrowców, — rozwija w dal-

szym ciągu swoją „organizację akcji czynnej” w całych Niemczech.

Silne wrażenie wywiera agitacja pacyfistów w kołach inteligencji, wskazująca na to, że objęcie pełni władzy przez Hitlera może spowodować niebezpieczeństwo bezpośrednie

wojny, ponieważ Hitler znajdzie się łatwo w przymusowej niejako sytuacji, bo, chcąc zaspokoić swoich rozrzuconych zwolenników, rzuci się w kierunku prowokacji w polityce zagranicznej.

Czyżby

Zwołanie Sejmu w Litwie?

(Telefonem z Berlina)

Z Kowna nadeszły wczoraj powtarzające się już parę razy pogłoski o zamierzonym przez Rząd dyktatorski Litwy

zwołaniu Sejmu

z wyborów powszechnych jeszcze na jesieni r. b.

Byłaby to próba

„pokojuwej likwidacji”

dyktatury pod egidą tego samego prezydenta Smetony, który ją w r. 1926 zaprowadził, podówczas do spółki z Waldemarasem.

Pogłoski te trzeba przyjmować z dość dużym sceptycyzmem, właśnie dlatego, że powtarzają się już nie poraz pierwszy. Są też wiadomości o projekcie częściowej amnestji w stosunku do litewskiej emigracji politycznej.

Do stratosfery

Drugi z kolei lot prof. Piccarda

Wczoraj o godz. 5 m. 7 rano prof. PICCARD rozpoczął z lotniska w Duebendorfi pod Zurychem swój drugi lot do stratosfery. Start odbył się pomyślnie. Około g. 6 rano prof. PICCARD osiągnął wysokość 10.000 metrów, t. j. 10 kilometrów. Później stopniowo balon wznosił się na wysokość 14-15 kilometrów, a o godz. 11 m. 31 na wysokość 16.500 metrów, t. j. 16 i pół kilometrów.

Prof. PICCARD przesłał kilkakrotnie wiadomości o wysokości lotu i o stanie rzeczy wewnątrz gondoli za pomocą depech iskrowych. Depesza, nadana o godz. 11 m. 31, stwierdziła, że jest bardzo zimno i że niedługo trzeba będzie lądować.

Wiatry unosiły balon od Zurychu w kierunku Tyrolu.

SZCZEGÓŁY ODLOTU

Balon napełniano gazem (wodorem), poczynając od g. 11 wieczorem aż do 4 rano. Warunki atmosferyczne były dobre dla lotu. Prof. PICCARDA zegnała żona, zżegnali go liczni wybitni lotnicy, uczeni i tłumy publiczności.

Balon wznosił się narażenie prostopadłe w górę, później dopiero skierował się powoli w stronę Tyrolu. Wysokość

P. gen. Rydz - Śmigły mówił, że „dla nas niema róż”.

Cóż tam mówić o różach, panie generale, kiedy PŁONĄ LASY!

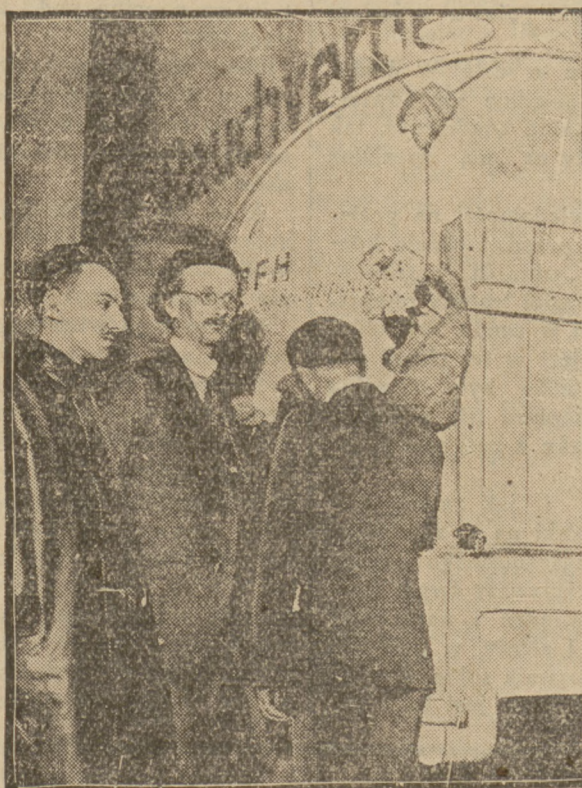
L. T.

4 kilometrów balon osiągnął w ciągu 20 minut. Wraz z prof. PICCARD bierze udział w locie jego asystent inż. CO-SYNS.

Jeden z lotników szwajcarskich MITTELHOLZER „odprowadził” balon na aeroplanie do wysokości 5 kilometrów.

PLANY UCZONEGO

Prof. Piccard zamierzał dokonywać badań i doświadczeń naukowych dopiero po przekroczeniu 10 kilometrów wysokości. O wynikach tych badań niema, rzecz oczywista, wiadomości w pierwszych depechach iskrowych.

NA CHWILĘ PRZED LOTEM. PROF. PICCARD PRZED SWOIM BALONEM.

Zgon

Michaliny Mościckiej

Wczoraj w południe zmarła w Spale Michalina Mościcka, małżonka Prezydenta Rzeczypospolitej. Śmierć nastąpiła po długiej i ciężkiej chorobie.

Nowe pogłoski

o zmianach w Rządzie

Powrotna — poraz bodaj dziesiąty — fala pogłosek o rychłych zmianach w Rządzie krążyła wczoraj wśród dziennikarzy.

Tym razem zapowiadano ustąpienie p. gen. Zarzyckiego, ministra przemysłu i handlu, oraz p. Hubickiego, ministra opieki społecznej. Miejsce p. Hubickiego zająłby p. Rożnowski, do niedawna kierownik „komisaryczny” stołecznej Kasy Chorych.

Zmiany wymienione nie miałyby charakteru politycznego.

Bez zmiany

Umowa zbiorowa w górnictwie

Ajencja P. I. D donosi z Sosnowca, że Rada Przemysłowców Górniczych Zagłębia Dąbrowskiego ZDECYDOWAŁA NIE WYPOWIADAĆ W ROKU BIEŻĄCYM DOTYCZASOWEJ UMOWY ZAROBKOWEJ.

Dla ... inwalidów

Izby skarbowe przystąpiły do układania nowych wykazów rent inwalidów w związku z wchodzącą w życie z dniem 1 października obniżką rent na podstawie nowej ustawy inwalidzkiej. Zniżka ta wynosić będzie 12% w miejscowościach zaliczonych do drłgiej kategorii i 30% w miejscowościach zaliczonych do kategorii trzeciej. (PID.).

Charakterystyczna uchwała

O przywileje dla członków B. B. I..

W wydawnictwie p. t.: „Wszystkie stronnictwa” ogłoszona została wielce charakterystyczna uchwała zebrania t. zw. „Narodowo Chrześcijańskiego Zjeźdnoczenia pracy” w Rozdzielniku Szopienicach — organizacji B. B., stworzonej celem prowadzenia agitacji wśród robotników.

Uchwała ta zasługuje na uwagę ze względu na swój niebywały cynizm...

Mianowicie, mówi się tam na wstępie bardzo podniosłe o... „konieczności ponoszenia ofiar przez ogół społeczeństwa” i przez „wszystkie warstwy społeczeństwa”.

Bardzo pięknie! Zaraz jednak potem następuje taki oto zwrot:

„W związku ze sprawą redukcji personalnych zebrani proszą usilnie Pana Wojewodę, by z całą stanowczością przeprowadził w podległych mu władzach i urzędach jak również w ciężkim przemyśle zasadę, aby czynnych i zasłużonych pracowników organizacji prorządowych chronić przed redukcją”.

Czyż trzeba wymowniejszej ilustracji „sanacyjnych” metod i „sanacyjnej” moralności?

Niechaj „wszyscy” ponoszą ofiary... byleby „działacze B. B.” byli od tych ofiar uwolnieni!

No, no!

Nowy lot przez Atlantyk

Wczoraj o godz. 11.35 wystartował lotnik angielski Mollison z Anglii do Ameryki przez Atlantyk.

„Wielka Społeczna” — urzędowo zarejestrowana

P. Walery Stawek uprzedzał poczwierze w Gdyni, że nie trzeba przeszkadzać młodemu a szlachetnemu żrebięciu, skoro pragnie hasać dowolnie po łąkach „sanacyjnych”. Niech sobie hasa!... Niewiele szkody narobi... Od tego jest żrebiec...
**

No, i hasa...
P. Jerzy Szurig grzmi, błyska, trzeszczy, wrzeszczy, gromi, grozi, piętnuje, przepowiada, wyklina, zapowiada w każdym niemal zeszycie „Przelomu”. P. Henryk Dembiński surowo ocenia oportunizm Stalina. Nawet p. Jędrzej Moraczewski, wygając wcale doświadczonego, do którego epitet „młode żrebiec” bynajmniej się nie odnosi, — chadza sobie w przód i w tył po szpaltach tegoż „Przelomu” wraz z „Frontem Robotniczym”, jako lew, łaknący burżuazyjnej krwi. „Wielka Społeczna” jest wszędzie; jest na stronie pierwszej i na stronie ostatniej; jest u góry i u spodu każdej sepalty. Sam pan naczelnik wydziału bezpieczeństwa zarejestrował ją w aktach bieżących pod numerem takim a takim.
**

W listopadzie r. 1918 krążył taki niezły dowcip o „Kaiserlich-Deutsche Revolution”; starszyszek „Czas” pisywał podobno: „z woli naszego dostojnego sędziwego monarchy c. i k. niepodległościowa polityka odpowiedzialnych sfer społeczeństwa polskiego” i t. d. Dlaczegożby „radikalizm” miłośnicze nam panującego obozu nie miał zlagodzić napięcia nerwowego swych konserwatywnych sojuszników krótką a zgodną z prawdą formułką: „Wielka Społeczna” urzędowo zarejestrowana w wydziale bezpieczeństwa Komisariatu Rządu m. Warszawy?

I wilk będzie syty, i owca cała, i cenzor nie będzie się irytował gdzie tam, na prowincji, i nieporozumień się uniknie.

Tylko dwa słowa: „Wielka Społeczna” — URZĘDOWO ZAREJESTROWANA...

ARCHIWISTA.

Likwidacja

gimnazjum białoruskiego w Wilnie

W środę ubiegłą pos. F. Jeremicz wraz z p.p. M. Kepelem i A. Wojcikiem, delegatami komitetu rodzicielskiego wileńskiego gimnazjum białoruskiego, przedsięwziął ostatnią próbę

uratowania bytu gimnazjum, zgłaszając się do p. Pierackiego, wiceministra wyznań religijnych i oświecenia publicznego. Delegaci odnieśli wrażenie, że interwencja nie dała żadnego rezultatu. Społeczeństwo białoruskie może utracić ostatnią placówkę swego szkolnictwa średniego w granicach Rzeczypospolitej Polskiej.
**

Gimnazjum białoruskie w Wilnie istnieje od r. 1919; ostatnio kształciło 200 dzieci; miało prawa państwowe, jako prywatne gimnazjum koncesjonowane; kuratorjum wileńskie opłacało 5 etatów nauczycielskich z pośród 12 nauczycieli; lwia część uczniów VIII klasy zdawała dobrze maturę w obecności delegatów kuratorjum; wszelkie koszty utrzymania gimnazjum — poza owymi 5 etatami — ponosiło społeczeństwo białoruskie.
**

Przed kilkoma miesiącami p. Kurator Okręgu Wileńskiego zażądał od komitetu rodzicielskiego gimnazjum, by: 1) komitet zgodził się na likwidację gimnazjum, jako uczelni samoistnej i przekazał jego inwentarz kuratorjum; 2) komitet akceptował utworzenie — wzamian za to — równoległych klas z językiem wykładowym białoruskim w gimnazjum państwowym polskim im. J. Słowackiego.

Walne zebranie rodziców - Białorusinów żądanie to odrzuciło.
**

W ciągu miesięcy letnich nastąpiły fakty następujące:
1) kuratorjum odrzuciło kandydaturę p. S. Pawłowicza na stanowisko dyrektora gimnazjum białoruskiego;
2) kuratorjum nie udzieliło odpowiedzi na kandydaturę nową, p. Bohdanowicza;
3) kuratorjum nie chciało rozważać przedłożonej nam listy nauczycieli, ponieważ... niema jeszcze dyrektora;
4) kuratorjum poleciło gimnazjum białoruskiemu w dn. 16 sierpnia wynieść się z dotychczasowego lokalu w murach po-Bazylijskich z dn. 1 września

Pod znakiem ruchu masowego

Wielkie Zgromadzenia P. P. S. w Brzesku Nowym, w Tarnowie i w Zagłębiu Dąbrowskim

(Od naszych Korespondentów)

Podaliśmy przed dwoma dniami krótką wiadomość o masowych zgromadzeniach P. P. S., odbytych w dniach 14 i 15 sierpnia.

w BRZESKU NOWYM (pow. miechowski) oraz w TARNOWIE przy udziale kilku tysięcy osób w każdej miejscowości.

Zgromadzenia te miały jedną cechę szczególną: ogromny udział mas włościańskich.

Łączących się z robotnikami pod czerwoną chorągwią socjalistyczną. Imieniem P. P. S. przemawiali, jak pisaliśmy, na zgromadzeniach tow. Ciołkosz, Grzegorzowski, Piotrowski, Świątkowski i Zaremba — posłowie na Sejm, tow. J. Kulawik z Miechowa, ob. M. Wójciewicz, tow. Baczek, Podstawski.

W Tarnowie mieliśmy do czynienia z licznymi utrudnieniami administracyjnymi.

Zgromadzenia w

ZAGŁĘBIU DĄBROWSKIM

tak opisują nasi korespondenci:

Gdy jest dobrze, gdy potrzeba głosów robotniczych i chłopskich, wówczas do mas idą fałszywi obrońcy z „sanacji” i z komuny i obiecują złote góry; kiedy zaś głód i nędza nęka lud pracujący, „obrońcy” znikają, jak kamfora, a zjawia się dopiero wtedy, gdy trzeba będzie głosów robotniczych i chłopskich.

P. P. S., która zawsze w doli i niedoli jest z masami pracującymi, zwłaszcza dziś, kiedy lud pracujący doprowadzono do dna nędzy, mas tych nie opuści!

Żeby wykazać ludności, kto jest sprawcą jej cierpień i niedoli, oraz żeby wskazać drogę wyjścia z obecnego położenia, Okręgowy Komitet Robotniczy P. P. S. w Zagłębiu Dąbrowskim w ostatnich dniach zwołał całą masę wieców, w których brały udział dziesiątki tysięcy robotników i chłopów.

Po odbytych przez tow. posła Bienia wielkich wiecach we wsiach: Poraju i Niegowie, Partia nasza zwołała w Zagłębiu na dzień 14 sierpnia 12 wieców poselskich.

Ta żywotność i ruchliwość P. P. S. w Zagłębiu doprowadziła do „białej gorączki” i wściekłości komunistów oraz „sanatorów”, którzy wspólnym wysiłkiem i w ścisłym porozumieniu z sobą, postanowili nie dopuścić do odbycia naszych zgromadzeń.

Owoc tego „jednolitego frontu” fałszywostwo - komunistyczne jakże okazał się mizerny! Poza jednym — jedynym wypadkiem rozbicia wiecu naszego w Czeladzi, nigdzie tej „dobrej” spółce nie udało się dopiąć celu i wszędzie dostała ona należytą odprawę.

Oto przebieg wieców w dniu 14 sierpnia w Zagłębiu:

W ZAWIERCIU pod przewodnictwem tow. tow. Petra i Mędraska odbył się w Domu Ludowym wiec, na którym referat wygłosił tow. poseł Tomasz Arciszewski. Nieprzypadnie wykrzykniki kilku prowokatorów zostały przez zgromadzonych odpowiednio potraktowane i okrzykami na rzecz Solidarności Robotniczej i na cześć P. P. S. wiec zakończono. Udział w wiecu wzięło 2000 robotników.

MYSZKÓW. Sala „Kina” w Myszkowie nie pomieściła zgromadzonych robotników i chłopów. Całe masy pozostały na podwórzu. Przewodniczył tow. tow. M. Kulik i żywił; referował tow. poseł Arciszewski. Spokoju nikt nie próbował zakłócić. Odpisaniem „Czerwonego” i okrzykami na cześć P. P. S. wiec zakończono. Udział wzięło 800 osób.

ŁĄZY - WYSOKA. W przepełnionej sali Z. Z. K. odbył się wiec tow. posła Al. Bienia; przewodniczył tow. Majewski, wójt gminy Rokitno Szlacheckie. Po przyjętym entuzjastycznie referacie dopuszczono do głosu „sanatora” i komunistę, którzy dostali ostrą odprawę od tow. posła Bienia — i potężnym okrzykiem zgromadzonych „Precz z prowokatorami komunistycznymi! Niech żyje P. P. S.” — wiec zakończono. Udział brało 500 robotników i chłopów.

KROMOŁÓW. Do 800 zgromadzonych robotników i chłopów przemawiał tow. poseł Bienia. Przewodniczył tow. Wicerek. Spokoju nikt nie miał odwagi zakłócić. Okrzykami na rzecz Rządu Robotniczo - Włościańskiego i P. P. S. oraz odpisaniem „Czerwonego” wiec zakończono w podniosłym nastroju.

DĄBROWA GÓRNICZA. Na wiecu który zgromadził ponad 2500 robotników, przewodniczył tow. J. Cupiał. Obszerny referat wygłosił tow. poseł L. Śledziński. Komuniści i „sanatorzy” kilkakrotnie usiłowali zakłócić spokój i doprowadzić do rozwiązania wiecu przez policję, lecz z miejsca przez zgromadzonych zostali uspokojeni. W końcowym

przemówieniu tow. Cupiał napiętnował warcholstwo komunistyczne i chęć rozbijania klasy robotniczej, „Czerwonym” oraz okrzykami na rzecz P. P. S. wiec zakończono.

SOSNOWIEC. Pod przewodnictwem tow. Bieleckiego odbył się wiec przy udziale 2500 zgromadzonych robotników, na którym tow. poseł T. Reger wygłosił godzinne przemówienie. W czasie przemówienia parokrotnie komuniści i „sanatorzy” próbowali wszcząć tumult, lecz za każdym razem zostali uciszeni; dopiero przy końcu wiecu, podczas czytania rezolucji, podnieśli większy hałas, z którego skorzystała policja i wiec — już ukończony — rozwiązała.

NIEMCE—KAZIMIERZ. W sali „Klubu” nie pomieścili się wszyscy zgromadzeni robotnicy; zapełnili oni szczerlnie również korytarze i plac przed Klubem. Było ponad 1000 zgromadzonych. Przewodniczył tow. Wójcik. Referat wygłosił tow. poseł Reger. Słabe próby zakłócenia spokoju przez komunistów i „sanatorów” zostały z miejsca udaremnione.

ZĄBKOWICE. Starostwo w ostatniej chwili zakazało odbycia wiecu w sali Domu Ludowego, pomimo to przybyło około 400 robotników, których do sali policja nie wpuszczała, jak również nie pozwoliła tow. posłowi Śledzińskiemu odbyć wiecu na podwórzu Domu Ludowego. Wówczas w lokalu T.U.R-a odbyło się zebranie zamknięte członków T. U. R. i P. P. S. przy udziale 150 osób. I to zebranie usiłowało również rozwiązać, lecz zdecydowana postawa tow. posła Śledzińskiego ochłodziła przeszkadzających. Tow. Śledziński wygłosił dłuższy referat. Policja była tak gorliwa, że... usunęła nawet wszystkich ludzi z ogrodu, którzy przyszli posiedzieć na świeżym powietrzu: matki z dziećmi, starszych obywateli i t. d. Czy nie zbytnia gorliwość?

Niezależnie od powyższych odbyły się bardzo tłumne wiece:

W NIWCE, gdzie przemawiał tow. poseł Z. Piotrowski, przewodniczył tow. Stółka.

W BOBROWNIKACH przewodniczył tow. Rabus, przemawiał tow. poseł M. Nowicki.

W DOBIESZOWICACH na wielkim wiecu przemawiał tow. pos. M. Nowicki, przewodniczył tow. Danecki.

Rozważania pozjazdowe

Jesteśmy wreszcie po uroczystościach i po zjazdach. Z Warszawy wróciło do domowych pieleszy ku rozpaczysz wszystkich warszawskich kucharek, 4000 strażaków, z Gdyni wróciło do domów 40.000 chłop w chłopa legunów, a z pod Jasnej Góry wróciło lub jeszcze powraca po wszystkich polskich drogach 400.000 wierzących.

Wracając do oodziennego kierata i do codziennego kryzysu. Ani strażacy kryzysu nie ugasili, ani legioniści go nie zakrzyczeli, ani cud żaden nie został wymodlony przeciwko kryzysowi.

Ukraińcy powiadają „chała horyt, a zyhar chodyt”, co po polsku znaczy: chała się pali, a zegar sobie chodzi. Zjady zjazdami, a kryzys kryzysem.

Pewien statysta z powyższych cyfr wyciągnął bardzo ciekawe wnioski. Dowodzi on jak na dłoni, że na 100 płomienno wierzących pątników i na 10 niemniej płomienno wierzących legioniści, wypada jeden gasciel. No proszę. I jak tu nie wierzyć? A powiadają, że jest kryzys zaufania...

Piszący niniejsze uwagi nie był, niestety, na żadnym ze zjazdów, ale słuchał przemówień przez radio. I oto, co go spotkało. Nakłada słuchawki na uszy i słucha. Mówi ktoś patetycznym głosem: „On... na wysokościach... w nieprzebranej swej mądrości... serca u Jego stóp... korzmy się... i t. d. Aha, to kazanie na Jasnej Górze — myśli sobie. Otóż nie. To właśnie było przemówienie, nadane z Gdyni.

Znowu nakłada słuchawki. „Rozniećmy płomień w naszych sercach, któryby nigdy nie wygasł... To zapewne ze zjazdu strażaków, myśli. Okazuje się, że to właśnie było kazanie.

Trudno cały dzień siedzieć ze słuchawkami na uszach, ale po paru godzinach znowu słyszę: „Zrąb... rąbał... wyrąbał... To pewno Gdynia. Ale speakeer rozprasa moje wątpliwości, bo to właśnie było przemówienie ze zjazdu strażackiego.

Myślę, czy wobec podobieństwa przemówień nie można było wszystkich trzech zjazdów urządzić w jednym miejscu i legioniści ze strażakami przyłączyć do kompanij pątnicznych.

Zjazd z pewnością zyskałby na tym. Bo opowiedziano mi np. taki wypadek o pewnym prowizorze farmacji na prowincji, który będąc z zamiłowania — człowiekiem wierzącym, znalazł się w straszliwej rozterce duchowej, nie wiedząc, dokąd jechać: do Warszawy, do Gdyni czy do Częstochowy.

Wahaniom pana prowizora położyła kres jego prawowita małżonka, która tonem wyłączającym wszelką dalszą dyskusję, oświadczyła:

— Emilu, nigdzie nie pojedziesz. Siedź w domu i pilnuj interesu, nie takie czasy, żeby po świecie się szwendać.

Emil posłuchał dobrej rady, pilnował interesu i dobrze na tem wyszedł. Samego eteru przez dwa dni świat sprzedał za 9 zł. 80 gr., jakkolwiek miasteczko nie posiada stacji radiowej, a za potrzebowanie na eter czyli anodynę pochodzi wyłącznie od miejscowych obywateli, dla których wódka monopolowa jest zbyt droga.

Dlatego na przyszłość należałoby zjazdu łączyć, żeby p. Emil nie był w rozterce.
x. y. z.

CO SŁYCHAC NA ŚWIECIE

UPAŁY WE FRANCJI

Temperatura w Paryżu osiągnęła w czwartek nienotowaną w tym roku wysokość 33 stopni. Naogół w całej Francji panują upały dochodzące np. w Tulonie do 39 st., w Marsylii 36, w Nîmes 38.

ŚMIERĆ W PŁOMIENIACH

Francuski hydroplan z bazy morskiej w Kazouba spadł dziś w nocy podczas wykonywania ćwiczeń w Elazib koło Bizerty. Aparat stanął w płomieniach, 4-ej pasażerowie spłonęli żywcem.

CYKLON W AFRYCE

W Afryce Francuskiej szalał ubiegłej niedzieli cyklon, który wyrządził wielkie szkody i pociągnął za sobą ofiary w ludziach. Linia kolejowa w pobliżu Bamako została zniszczona. Pociąg, zaskoczony przez burzę wykołcił się. Dwie osoby poniosły śmierć na miejscu, a sześć osób odniosło ciężkie rany. Szereg fabryk i osiedli tużemców uległo częściowemu zniszczeniu.

EMIGRACJA W STANACH ZJEDN.

W roku ubiegłym wyjechało ze Stanów Zjednoczonych 103.295 reemigrantów, przybyło zaś w tym samym roku 35.756 imigrantów. Po raz pierwszy w historii Stanów Zjednoczonych w roku ubiegłym statystyka ruchu ludności wykazała przewagę emigrantów nad imigrantami.

Epilog...!

Do sprawy naszej nieszczęsnej „magistrali węglowej” musimy jeszcze powrócić...

Przed kilku dniami doniosła agencja „Press”, że na odbytym w Paryżu dnia 6 b. mies. posiedzeniu Rady zarządzającej francusko - polskiego konsorcjum kolejowego omawiano „zredukowany” (!!) program robót tegorocznych przy budowie linii Ślask — Gdynia „zredukowany” naturalnie z powodu braku funduszy, jakkolwiek broniąc owej fatalnej umowy z koncernem Schneidra „sanacja” w Sejmie i w swej prasie kategorycznie „zapowiadała”, że — właśnie „dzięki” tej umowie! — linia morska będzie gotowa w jesieni bież. roku!

Ale nie o to nam tu idzie! W doniesieniu ag. Press, znajduje się bowiem jeszcze jedna pikantna wiadomość, tak pikantna, że należy na nią specjalną zwrócić uwagę.

Oto wedle tej wiadomości na posiedzeniu paryskim, przedstawiciele koncernu Schneidra „wyrazili przekonanie”, że wpłata drugiej transzy pożyczki na budowę linii w sumie 300 milionów franków nie jest w tej chwili potrzebna (!!) i że może być aktualna najwcześniej (!!) dopiero (!!) w końcu b. r., a to w związku z programem robót na rok 1933.

Nie wiemy, czy i jak zareagowali przedstawiciele Polski na tę niesłychaną... bezczelność zagranicznego kapitalu, który nie dotrzymawszy swych kontraktowych zobowiązań i naraziwszy Polskę na zawód i straty, w dodatku, jakby na kpiny, pozwala sobie orzekać że budowa tej linii... nie jest taka pil-

na.

O, wierzymy, że koncernowi Schneidra nie śpieszy się...! Przecież dzięki „sanacji” ma na pół wieku zagwarantowaną eksploatację naszej najważniejszej a w przyszłości niewątpliwie najrentowniejszej kolei!

Z drugiej zaś strony — również dzięki sanacji! — nie potrzebuje zbytnio troszczyć się o dotrzymanie najbardziej kardynalnego swego obowiązku umownego t. j. dostarczenia pieniędzy na dokończenie budowy, bo przecież sama właśnie strona polska (t. j. p. Koc i tow.) zgodziła się na zastrzeżenie „o ile stan rynku pozwoli...” dając kapitalistom zupełną pod tym względem swobodę!

Więc spekulanci zagraniczni mają czas...! Wolą może przeczekać aż ruch w kraju ożywi się i linia wydzierżawiona dać będzie widoki wyższych zysków?!

A co ich to obchodzi, że kraj pragnąłby tę linię dokończyć jaknajprędzej...! Dla nich dokończenie budowy nie jest aktualne...!

Wobec tego więc mamy pod adresem sanacji dwa zapytania:

1) Czemu to prasa „sanacyjna” tak często zapewniała, że starania o pieniądze na „dokończenie” budowy „już dobiegają końca” i że roboty jakoby już niebawem się rozpoczyna...?

Te zapewnienia czytaliśmy tyle razy, ilekroć któryś z dygnitarzy posiedział sobie jakiś czas w Paryżu... Jeżeli nie było to roztępieniem myślenia oczu opinii publicznej — a trudno wprost uwierzyć by tak było istotnie — tedy należy chyba przypuścić, że jeżdżący

oczywista z dyrektorem, z zatwierdzonymi nauczycielami i t. d.

**

Kuratorem wileńskim jest p. Szlągowski. Niechże nam wolno będzie mu powiedzieć, że piszemy o tej całej histo-

rji i o tych wszystkich „posunięciach strategicznych” z uczuciem głębokiego

WSTYDU,

już nie jako socjaliści i demokraci, ale pro prostu, jako Polacy.

Stanisława Kucharska

Nadeszła drogą kablową wiadomość o zgonie wybitnej naszej towarzyski ze Związku Socjalistów Polskich Ameryki Północnej — Stanisławy KUCHARSKIEJ.

Tow. KUCHARSKA była współredaktorką „Robotnika Polskiego” (dawno „Dziennika Ludowego”) w Stanach Zjednoczonych; w latach wojny redagowała pismo p. t. „Bicz Boży”; od dwunastu lat kierowała redakcją „Demokracji Przemysłowej” — organu klasowego związku robotników krawieckich.

Cześć Jej pamięci!
Jutro zamieścimy dłuższe wspomnienie, poświęcone Jej życiu i pracy.

Paweł Mistral

Zmarł w środę w Grenoble tow. Paweł Mistral, wybitny działacz francuskiej partii socjalistycznej, mer (prezydent) m. Grenoble.

Podszewka w Los-Angeles

Dosyta, jeżeli nie do przesady, naczytaliśmy się w ciągu ostatnich paru tygodni o homeryckich zmaganiach w Los Angeles, mieście cudownych błękitów nieba i fascynujących potoków ziłota, mieście zapachu i barwy, najpiękniejszych aktorów i multimilionerów, w mieście, którego natura nawet ma w sobie coś niebiańskiego.

Żeby nas od tych zachwytów nie zemdlilo, może dobrze będzie obejrzeć trochę te cuda od strony podszewki. Jedno z amerykańskich pism spółdzielczych umieściło w roku ubiegłym następującą notatkę:

„Według dokonanej w Los Angeles ankiety 9.000 dzieci szkolnych nie mogło pewnego dnia kupić sobie w południe szklanki mleka, bo to mleko kosztowało 5 centów, których nie miały. W dodatku 7.000 z nich przyszło do szkoły bez pierwszego śniadania.

Jeżeli ta historia jest prawdziwa, a niema żadnej racji, żeby tak nie była, naród nasz dochodzi do najgłębszego upadku, do jakiego śmiertelni dojść mogą. Dziewięć tysięcy głodujących dzieci w jednym z najbogatszych miast jednej z najbogatszych ziem świata. Dziewięć tysięcy głodujących dzieciaków wśród gór mięsa, owoców i chleba, wśród jezior wylewanego mleka — spragnionych jednej szklanki tego mleka.

Obalacie swoje kościoły: są one zniewaga dla chrześcijaństwa. Zamknijcie swoje kolegia i szkoły. są one zniewaga dla rozumu. Wyrzucicie przez swoje sądy i parlamenty: znieważają one sprawiedliwość.

Idźcie zpowrotem do puszczy, boście; zpowrotem do pieca i kąpielni, z których wydołaście się. Wróćcie tam i uczcie się, że w królestwie żywych istot niema innych stworzeń tak nędznych, żeby wyglądały swoje małe, kiedy dokoła pełno jest żywności”.

Jak widzimy, podszewka tego światowego płaszcza jest mocno, ale to mocno brudna.

Chmiel w Polsce

Uzyskane w protokole paryskim zwiększenie eksportu chmielu polskiego do Francji według ulgowych stawek celnych, spowoduje wydanie rozporządzenia o standaryzacji chmielu w Polsce.

Projekt tego rozporządzenia został już opracowany przez Min. przemysłu i handlu w porozumieniu z Min. rolnictwa. Ponieważ standaryzacja takiego produktu, jak chmiel, jest faktycznie niemożliwa, rozporządzenie przewiduje, na wzór Czechosłowacji, wydawanie zaświadczeń kwalifikacyjnych, określających okolicę kraju, z której chmiel pochodzi oraz jakość gatunku.

Nie jest jeszcze zdecydowane, czy te świadectwa kwalifikacyjne wydawać będą Izby przemysłowo-handlowe, czy też Izby rolnicze.

Polska posiada kilka rejonów produkcji chmielu. W Poznańskim słyną z uprawy chmielu okolice Nowego Tomysła, w Kongresówce — Lubelskie, na Kresach — Wołyn, w Małopolsce — okolice Rohatyna, Brodów i Przeworska. Każda z tych okolic produkuje chmiel o pewnych określonych i znanych w handlu właściwościach, co uwzględnić będą zaświadczenia kwalifikacyjne.

Rozporządzenie o standaryzacji chmielu ukazać się ma już w początkach września r. b., tak, żeby jesienna kampania sprzedaży chmielu zagranicę odbywała się już za świadectwami kwalifikacyjnymi.

Fryderyk Adler

Przeciwno rozłamom w ruchu robotniczym

Niezależna Partja Pracy opuściła szeregi Partji Pracy Wielkiej Brytanji

Pisaliśmy już, że Kongres nadzwyczajny Niezależnej Partji Pracy (Independent Labour Party W. Brytanji, odbyły w Bradford w dn. 31 lipca 1932 r., uchwalił większością 241 głosów przeciwko 142 wystąpić z Partji Pracy (Labour Party), której część składową Niezależna Partja Pracy dotychczas stanowiła. Tow. Fryderyk Adler, sekretarz generalny Międzynarodówki Socjalistycznej, w artykule specjalnym omawia znaczenie zasadnicze i szkodliwość zasadniczą decyzji, rozbijającej — czy też raczej: próbującej rozbić — angielski ruch robotniczy. RED.

Światowy kryzys gospodarczy, który powoduje trudności ogromne dla politycznych i zawodowych organizacji klasy robotniczej, postawił jednocześnie na porządku dziennym w wielu krajach zagadnienie, czy TAKTYKA, przyjęta przez partje socjalistyczne, była taktyką dobrą; i, jak zawsze bywa w podobnych okresach niepewności i wątpliwości, — tam i owdzie doszło do stawiania sobie pytań, czy nie należałoby oprzeć na zupełnie nowej podstawie działalności politycznej robotników, czy nie należałoby stworzyć w obliczu STAREJ PARTJI — organizacji nowej. W Wielkiej Brytanji te zagadnienia stały się szczególnie ostre wskutek mało chwalebnej końca ostatniego — drugiego z kolei Rządu Partji Pracy. Haniebna zdrada MACDONALDA i SNOWDENA rzuciła światło dwuznaczne na wszystko, co zostało dokonane pod ich kierownictwem; jest więc rzeczą więcej, niż zrozumiałą, że głęboki WSTRZĄS ZAUFANIA, który stał się powstaniem, — skłonił wielu towarzyszy do posunięcia o wiele zbyt daleko granic krytyki usprawiedliwionej.

Partja Pracy została ocalona przez Artura HENDERSONA, który w sposób zdecydowany nadał sterowi zmianę kierunku; i dzięki energii oraz konsekwencji, z jaką zdruzgotano stosunki, łączące ruch z wodzami, stojącymi na jego czele przez dziesiątki lat, zaufanie zostało wtedy odnowione nie tylko w szerokich masach, ale także i w Niezależnej Partji Pracy (I. L. P.). Mimo to skutki ogólnego kryzysu gospodarczego dawały się odczuwać z siłą w szeregach Niezależnej Partji Pracy, i właśnie myśl, że należy oczekiwać załamania się NIEZWŁOCZNEGO systemu kapitalistycznego, stała się myślą decydującą w jej szeregach. Zagadnienie ORGANIZACYJNE angielskiego ruchu robotniczego zostały w ten sposób połączone z mocą szczególną z tym poglądem na perspektywę historyczną, który to pogląd — jeszcze przed ostatnią fazą światowego kryzysu gospodarczego — znalazł dla siebie wyraz w programie „Socjalizmu w naszych czasach”.

W dn. 31 lipca 1932 r. Kongres nadzwyczajny Niezależnej Partji Pracy, zebrały w Bradford, zdecydował większością 241 głosów przeciwko 142 porzucić Partję Pracy, w utworzeniu i w rozwoju której Niezależna Partja Pracy brała tak duży udział. Walka była prowadzona na temat pozornie wtórny, na temat DYSCYPLINY, której posłowie winni przestrzegać w stosunku do postanowień grupy parlamentarnej. Zasady, ustalone przez Partję Pracy w sprawie jednolitości akcji wewnątrz parlamentu, są o wiele szersze, niż reguły, stosowane przez parlamentarne grupy socjalistyczne na kontynencie, co wynika poniekąd o osobliwości systemu parlamentarnego Wielkiej Brytanji, z faktu, że wnioski mogą być tam przedkładane parlamentowi przez posłów pojedynczych. Niezależna Partja Pracy, która ustaliła dla grona swoich własnych posłów dyscyplinę o wiele bardziej ścisłą, — wymagała jednak, by — nawet w sprawach, interesujących w najwyższym stopniu CAŁĄ Partję Pracy, — Partja Pracy tolerowała to, że posłowie Niezależnej Partji Pracy — którzy, naturalnie, mają i tak prawo wstrzymywania się od głosowania, jeżeli gnieją ich w danej kwestji wątpliwości sumienia — mogli głosować WBREW decyzjom CAŁOŚCI Partji Pracy. W tym właśnie żądaniu tkwił punkt centralny zagadnienia organizacyjnego, pod ległego dyskusji. Niezależna Partja Pracy chciała istnieć, jako

„PARTJA W PARTJI”

wyciągając konsekwencje najdalej idące ze swoich uprawnień autonomicznych w stosunku do wielkiego organizmu — Partji Pracy.

Tow. Adler przypomina dalej swój artykuł z przed dwóch lat, w którym podkreślał trudności sytuacji Niezależnej Partji Pracy, jako „partii w partji”, traktującej siebie w roli niekiedy prze-

ciwnika całości organizacyjnej. Następnie tow. Adler tak pisze:

Mimo trudności wewnętrznych, które stawały się coraz bardziej jasne, — nie dotykano w Partji Pracy zagadnienia Niezależnej Partji Pracy, a to głównie przez wzgląd na usługi, jakie Niezależna Partja Pracy oddała w historii Partji Pracy. Ale ktośkolwiek patrzył nieco dalej w przyszłość, — mógł już od lat stwierdzić, że będą istniały

TYLKO DWIE MOŻLIWOŚCI ROZWOJU;

Albo Niezależna Partja Pracy ZRZECIE się przywilejów rzeczywistej partji i pozostanie w Partji Pracy, jako zrzeszenie propagandy na wzór Towarzystwa Fabjanów czy Federacji Socjalno-Demokratycznej albo też wycofanie konsekwencji, które zostały ongiś postawione partji komunistycznej, a wynikające z faktu, że działalność Niezależnej Partji Pracy rozwijała w sposób niezależny od Partji.

POZA NAWIASEM

Partja Pracy. Większość Kongresu Niezależnej Partji Pracy pod kierunkiem J. MAXTONA i F. BROCKWAYA wybrała — nieszczęściem — drugą część alternatywy. Kwestja, jakie rozwiązanie znajdzie mniejszość Niezależnej Partji Pracy, która to mniejszością kierują P. J. DOLLAN ze Szkocij, E. F. WISE z Anglii, a do której należą także BRAILS FORD, najwybitniejszy publicysta Niezależnej Partji Pracy i D. KIRKWOOD ze skrajnej lewicy partynnej, — będzie wyjaśniona dopiero podczas konferencji, zwołanej na dzień 21 sierpnia.

Odbudowa Europy Środkowej i Wschodniej Nowa konferencja

Zapowiedziana na Konferencji Lozańskiej osobna Konferencja w sprawie odbudowy Europy Środkowej i Wschodniej odbędzie się w dn. 5 września we Włoszech.

Przewodniczyć będzie p. J. Bonnet, delegat francuski.

Praca w godzinach nadliczbowych w Czechosłowacji

Czechosłowacki Państw. Urząd Statystyczny podaje dane, dotyczące pracy w godzinach nadliczbowych w r. 1931.

Liczba godzin nadliczbowych, na które inspekcja pracy wyraziła zgodę, wyniosła w całym Państwie w roku 1931 — 4.279.344. Na każdego robotnika wypada przeciętnie 47 godzin nadliczbowych rocznie. W roku 1930 cyfra ta wynosiła 51 gr. Ogólna ilość nadliczbowek w stosunku do r. 1930 spadła do 72 proc.

Z godzin nadliczbowych najwięcej korzystał przemysł tekstylny (25 proc.), budowlany (22 proc.) i spożywczy — 19 proc.

Znaczący spadek ogólnej ilości nadliczbowek w roku ubiegłym zawdzięczać należy surowym przepisom w tym względzie Ministerstwa Opieki Społecznej. (Pas)

Pod władzą Mussolini'ego

Liczba bezrobotnych we Włoszech wynosiła w dn. 31 lipca 939.000 osób, co oznacza wzrost o 34.000 w ciągu miesiąca. Zapomogi otrzymuje 275.000 osób.

A więc oszust

Wiadomość, że zamordowany w Paryżu przez kochankę rzekomo ks. E. de Bourbon był oszustem, potwierdza się w całej rozciągłości.

Wszelkie więc sensacje na ten temat, podawane przez niektóre agencje prasowe, trzeba uznać za zwykły wymysł.

Obieg bilonu w Polsce

Według danych Banku Polskiego obieg bilonu w Polsce wyniósł na dzień 10 sierpnia r. b. 267,2 milionów złotych. W skarbcu Banku Polskiego znajdowało się ponadto w tym dniu bilonu na sumę 48,6 milionów. Razem tedy było w dniu 10 b. m. bilonu w Polsce na sumę 315,8 milionów złotych.

Na mocy ustawy przysługują skarbowi państwa prawo emisji bilonu na sumę 320 milionów złotych. Do osiągnięcia ustalonej przez ustawę wysokości obiegu bilonu w Polsce brak tedy niepełna 5 milionów złotych.

Oderwanie się od Partji Pracy pociąga za sobą w pierwszym rzędzie głęboki wstrząs wewnętrzny — organizacyjny w samej Niezależnej Partji Pracy. Pierwsze wiadomości, dotyczące skutków decyzji, powziętej w Bradford, nie odpowiadają z pewnością oczekiwaniom MAXTONA i jego przyjaciół. Tak, na przykład, na 44 radców samorządowych grupy robotniczej w Glasgow 7 tylko przyłączyło się do nowej frakcji Niezależnej Partji Pracy... Zapewne, MAXTON będzie mógł się oprzeć o silniejsze skupienie w kilku okręgach. Ale nawet choćby tak było, nawet gdyby Niezależna Partja Pracy opuściła Partję Pracy nienaruszona i bez starć wewnętrznych, — ta mała stosunkowo organizacja, której liczba członków nie przekraczała, nawet w czasach pomysłnych, cyfry 30.000, a dziś jest znacznie mniejsza, — nie byłaby w stanie wykonać prawdziwych zadań partji robotniczej. I tu dochodzimy do badań nad

SPRZECZNOŚCIA NAPRAWDE TRAGICZNA,

istniejącą pomiędzy TEORIA Niezależnej Partji Pracy i jej STANOWISKIEM PRAKTYCZNYM. N. P. P. wierzy, że znajdujemy się w progu przełomu w dziejach świata, że nadeszła chwila załamania się ustroju kapitalistycznego. I te chwile, która powinna wymagać od klasy robotniczej skupienia wszystkich sił, — właśnie te chwile wybiera, by rozpocząć tworzenie zupełnie nowej organizacji politycznej, by rozpocząć realizowanie projektu, który, gdyby nawet doprowadził do utworzenia PARTJI MASOWEJ, zdolnej do działania, — nie mógłby tego w każdym razie skutecznie wcześniej, niż po kilku dziesiątkach lat, — ale który musi być podejmowany przez wszystkich, przekonanych o prawdziwości formuły „Socjalizmu w naszych czasach”, jako krok, skierowany w sposób możliwie najbardziej pewny PRZECIWKO celom planowanemu.

Klasa robotnicza ma, niestety, dość sposobności dla badań nad spustoszeniami, dokonanymi przez rozłamy, — ma dość sposobności, by stwierdzić, że ruch robotniczy i w Niemczech, na przykład, i w całym świecie wyglądałby zupełnie inaczej, gdyby nieszczęsne rozłamy nie były dokonane właśnie w Niemczech, gdyby klasa robotnicza mogła tam działać w okresie rewolucyjnym 1919 r., jako całość jednolita i sprawna.

Żaden błąd taktyczny, żaden błąd polityczny z pośród tych, które może popełnić partja socjalistyczna, nie wywiera wpływu tak szkodliwego, jak fakt, że w godzinach decydujących brak jest jednolitego kierownictwa, jednolitości działania. I właśnie dlatego, że jesteśmy przekonani, iż dużo rzeczy może być słusznych w perspektywach historycznych, jak je ujmuje Niezależna Partja Pracy, — ponieważ wiemy, że załamanie się ustroju kapitalistycznego dźwiga przed nami najbardziej trudne zadania, właśnie dlatego sądzimy, że w tej chwili wszelkie rozłamy, wszelkie kruszenie całości ruchu są szczególnie szkodliwe...

Tego samego dnia, kiedy została powzięta szkodliwa uchwała w Bradford, — tego samego 31 lipca Socjalistyczna Partja Robotnicza, która porzuciła przed dziesięcioma miesiącami szeregi Socjalno-Demokratycznej Partji Niemiec, porzuciła je z tych samych albo podobnych pobudek, jak te, które wyznaje Niezależna Partja Pracy, — zebrała w całych Niemczech tylko 73.482 głosy. Pomiedzy jej członkami znajdziemy wielu dobrych towarzyszy, pełnych idealizmu socjalistycznego, mających nadzieję, że zamykając się przed RZECZYWISTOŚCIĄ w małej partji, — ratują czystość doktryny zdala od nieuniknionych przemijających kompromisów. Ale nie chcą oni zdać sobie sprawy z tego, że ta partja, która zebrała zaledwie PÓŁ PROCENT GŁOSÓW ROBOTNICZYCH NIEMIEC, — że ta mała grupa, choćby rozporządzała dużą wewnętrzną żywotnością duchową, — rozwija ową żywotność NA UBOCZU od wielkich zdarzeń w znaczeniu światowym, na uboczu od decydujących walk klasowych... Wszelkie grupy, które w środku burz epoki dzisiejszej odrywają się od mas, wszelkie grupy, które zapoznają rzeczywiste konieczności chwili — ODBUDOWE JEDNOLITOŚCI ORGANIZACJI ROBOTNICZEJ, — wszelkie te grupy nie tylko są same skazane na bezsilie, ale biorą na siebie zarazem ciężar BŁĘDU DZIEJOWEGO — osłabienia klasy robotniczej w godzinie decydującej.

Przegląd prasy

KULISY WOJNY.

Na temat kulis wojny pomiędzy Boliwią i Paragwajem czytamy w „Czasie”:

Boliwia i Paragwaj, które zamierzają prowadzić wojnę o Gran Chaco rzekomo, a de facto o naftę, posiadają miniaturowe armie, przystosowane do liczby swych mieszkańców. Boliwia, której ludność liczy trzy miliony, dysponuje armią złożoną z 7.000 ludzi wraz z oficerami i generałami; Paragwaj, kraj o 800.000 mieszkańców, posiada summa summarum 4.100 ludzi wojska, policji i marynarzy.

Z takimi siłami, zwłaszcza wobec braku t. zw. sprzętu technicznego, trudno prowadzić wojnę. To też tak Boliwia jak Paragwaj werbuja do swych szeregów najemnych żołnierzy, których w czasach klęski bezrobocia znaleźć nie trudno. Skąd jednak Boliwia i Paragwaj, państwa o notorycznie pustym skarbie, czerpią środki pieniężne na bądź co bądź kosztowny zaciąg najemników, sprowadzanych również z Europy? Odpowiada na to pytanie cytowany przez nasz dziennik jak następuje:

O to należałoby zapytać nie odnośnie rządu i ministrów skarbu, lecz trusty naftowe, które bezwzględnie finansują całą tę sprawę. Wie o tem zapewne coś New York, wie również Londyn, wie Rockefeller, wie i Deterding.

W gazetach londyńskich znajduje się teraz lokciowe ogłoszenia, nawołujące do zgłaszania się do służby w szeregach armji boliwijskiej czy paragwajskiej byłych żołnierzy frontowych, głównie zaś instruktorów — artylerzystów, saperów, lotników, sanitariuszy. Werbownicy otworzyli już swe biura w Londynie. I — znak czasu — trzeba przyznać, iż podaż jest większą niż popyt. Utworzył się nawet w Londynie związek wojaków, który złożył ofertę rządowi boliwijskiemu na „dostawę” do armji boliwijskiej natychmiast 500 wykwalifikowanych żołnierzy, weteranów zachodniego frontu, a w ciągu 14 dni następnych jeszcze tysiąca żołnierzy oraz oficerów — fachowców.

Takie same oferty otrzymał rząd Paragwaju. Anglicy mają więc walczyć przeciw Anglikom w południowej Ameryce, jedni w interesie trustu naftowego angielskiego, drudzy — amerykańskiego...

Do chwili obecnej, jak informuje ten sam dziennik:

Paragwaj zaangażował już 400 instruktorów Anglików, co czyni wobec 4.100 żołnierzy paragwajskich, jednego instruktora na każdych dziesięciu żołnierzy. Boliwia wynajęła natomiast 1500 żołnierzy, przeważnie artylerzystów, — obznajmionych z obsługą ciężkich dział.

Werbunek trwa nadal. Na rozkaz Rockefellera, czy Deterdinga, zacieśni żołnierze ruszą do walki. W handlu naftą nie może być zastój, choćby za nią przyszło płacić krwią!

Krew — nafta! Któryż z tych płynów jest droższy, skoro krew ludzką kupują kapitaliści tak tanio...

KTO PLACI?

Na marginesie t. zw. zjazdu „egionistów” w Gdyni, smuje „A.B.C.” następujące rozważania:

Warunki przejazdu były niesłychanie dogodne. Tem należy chyba tłumaczyć sprowadzenie na zjazd grupy Huculów, zresztą bardzo dekoracyjnej i barwnej, lecz mało mającej wspólnego z legionistami; tem można wytłumaczyć przybycie delegacji regionalnych w dość pokaźnej liczbie: tak jak np. na dożynki lub inne uroczystości sanacyjne.

Tumność zjazdu i udział w nim t. zw. grup „regionalnych” i t. p. nasuwa jednak mimochołom takie pytanie:

Kto to wszystko finansuje, z czyich pieniędzy pokryto tak liczne wydatki?

Może zechce się tem zająć Najwyższa Izba Kontroli?

Temat byłby interesujący, ale... niewdzięczny...

WZRUSZAJĄCA TROSKLIWOŚĆ.

Jedno z popołudniowych pism przyniosło następującą wiadomość:

Pewien znany w Warszawie przemysłowiec zmarły w tych dniach, rozporządził w testamentie, aby go pochowano jedynie w bieleźnie, zaś wszystkie ubrania rozdano robotnikom zatrudnionym w jego przedsiębiorstwach.

Wzruszająca troskliwość! Stare ubrania robotnikom — przedsiębiorstw, które wyrosły z ich trudu i pracy — spadkobiercom...

W.

Jeszcze mniej pociągów

Z dniem 1 października przewidywane jest skasowanie na P. K. P. całego szeregu pociągów, utrzymujących komunikację na liniach o mniejszej frekwencji.

Teror hitlerowców

Berlin, 17 sierpnia (PAT). Ubiegłej nocy dokonano w Gorzowie nad Wartą zamachu bombowego na dom tamtejszego kupca Mannheimera. O godz. 2-ej po północy zajął przed dom samochód ciężarowy, z którego rzucono bombę na front domu w kierunku bramy, poczem samochód odjechał całym pędem. W domu Mannheimera mieszkał radca sądu krajowego dr. Salinger, znienawidzony przez hitlerowców za swą rzekomą stronniczość w procesach politycznych o akty teroru. Policja przypuszcza, że zamach był aktem zemsty na Salingerze. Wybuch spowodował znaczne uszkodzenia frontu domu, wszystkie szyby zostały wybite. W chwili zamachu Salin-

ger był nieobecny. Policja aresztowała kilku podejrzanych osobników.

Pod Chociebożem niewysłędzeni sprawcy wysadzili w powietrze budynek, będący własnością żydowskiego towarzystwa budowlanego osiedli rolniczych.

Berlin, 17 sierpnia (PAT). W hitlerowskiej szkole przysposobienia szturmowego w Kreiensen w Brunshwiku, jęder z uczniów zastrzelił wskutek nieostrożnego obchodzenia się z rewolwerem towarzysza partyjnego. Hitlerowcy zataili ten wypadek, nie chcąc dostarczać kołom republikańskim argumentu na potwierdzenie podejrzeń co do posiadania broni przez uczniów.

Hitlerowcy kłamią

Berlin, 17 sierpnia (PAT). Rząd Rzeszy występuje z ostrą odpowiedzią na komunikat partii narodowo-socjalistycznej, zawierający zaprzeczenie jakoby Hitler zobowiązał się przed wyborami do parlamentu tolerować rząd Papena i domagał się od Hindenburga oddania mu całkowitej władzy w państwie. Komunikat rządu Rzeszy podtrzymuje w

calej rozciągłości te twierdzenia, zawarte w komunikacie urzędowym o wyniku wizyty Hitlera u Hindenburga.

Socjalistyczny „Abend“ zwraca się do rządu Rzeszy z wezwaniem, aby ogłosił protokół narad prowadzonych przed objęciem teki kanclerza przez Papena z Hitlerem i jego pełnomocnikami.

Smierć w płomieniach

Paryż, 17 sierpnia (PAT). Francuski hydroplan z bazy morskiej w Kazouba spadł dziś w nocy podczas wykonywa-

nia ćwiczeń w Elazib koło Bizerty. Aparat stanął w płomieniach; 4-ej pasażerowie spłonęli żywcem.

Ukarana ciekawość reporterów

London, 17 sierpnia (ATE). Kilku reporterów, którzy usiłowali przedostać się do wnętrza willi państwa Lindberghów w Englewood zostało pokaszanych

przez psy. Okazuje się, iż willa w promieniu kilku kilometrów strzeżona jest przez detektywów i psy policyjne.

Z międzynarodowych zawodów lotniczych

Berlin, 17 sierpnia (ATE). Po ukończeniu wszystkich prób technicznych, za wyjątkiem próby zużycia paliwa, która odbędzie się w piątek, poszczególne ekipy, biorące udział w międzynarodowych zawodach samolotów turystycznych zajęły następujące miejsca, według punktów zdobytych przez poszczególnych zawodników: 1-szy Zwirko (Polska) 222 p., 2-gi Colombo (Włochy) 222,

3-ci Lombardi (Włochy) 217 pkt., 4-ty Spooner (Anglia), 216 pkt., 5-ty Donati (Włochy) 215 pkt., 6-ty Karpiński (Polska) 213 pkt.,

Koła sportowe wyrażają się o naszych maszynach i lotnikach w samych superlatywach, rokując im, obok samolotów włoskich, zajęcie jednego z pierwszych miejsc.

Walki zapaśnicze na Olimpijdzie w Los Angeles

Skok wwyż na Olimpijdzie

Amerykanka Didrikson osiągnęła na Olimpijdzie w skoku wwyż rekordowy wynik 167.

Obrazki ze świata

Gran Chaco na granicy Boliwii i Paragwaju.

Wypadki kolejowe

63-letnia Karolina Winklerowa, idąc przy torze kolejowym, na przejeździe była uderzona tendrem parowozu pociągu, zdążającego do Warszawy. Staruszka doznała złamania prawej ręki. Nieszczęśliwą policjant przewiózł dorożką do szpitala Przemienienia Pańskiego.

— Na dworcu Warszawa - Gdańska 38-letnia Idesa Waksmanowa, nie czekając na zatrzymanie się pociągu, zeskoczyła ze stopnia, wskutek czego zraniła się w głowę i złamała prawe przedramię. Nieszczęśliwą opatrzyło Pogotowie i przewiozło do domu.

Robotnicy popleralcie swoje pismo

kapielowego. Mnie jako pisarza interesuje głównie — basen.

Pisano o nim wiele. Pozwolę sobie wrócić do jego historii. Znakomity laryngolog, profesor wileńskiego Uniwersytetu, doktor Szmurło, pierwszy wskazał na niewyżyskane własności lecznicze pola międzyżelazowego. Leżał sobie taki szmat ziemi pomiędzy łożniami i powietrze, przesycone solą chłonoło ozon. Jak wiadomo solanka 6%, ssana przy pomocy pomp motorowych i podnoszona na szczyt łożni, ścieka potem przy pomocy całego systemu rowków i otworów po grubej warstwie cierni. Solanka ta rozbija się na drobne krople, paruje i w czasie parowania uzyskuje z powietrza niezależnie od posiadanych dwóch drobni tlen, — trzecią. W ten sposób powstaje żywy i niewyczerpany rezerwar ozonu na polach między łożniami. Na zdrowotność tych pól wskazał właśnie profesor Szmurło, a dr. med. Tadeusz Chrapowicki, młody i energiczny uczeń, redaktor „Lekarza Polskiego“ rzucił inicjatywę urządzenia tam parku Zdrowia, którego właśnie część pewną stanowi basen.

Basen! Trzeba go zobaczyć, trzeba zanurzyć się w jego jędrnych, przeczyszcz

Konkurs warszawskiego oddziału T.U.R.

Zarząd Warszawskiego Oddziału T-u Uniwersytetu Robotniczego ogłosił w czerwcu KONKURS NA INSCENIZACJĘ DRAMATYCZNĄ.

Warunki są następujące:

1) Inscenizacja winna obejmować epizody z dziejów polskiego ruchu socjalistycznego w latach 1892 — 1918, nadające się do masowej inscenizacji.

2) Prace należy składać do dnia 1-go września 1932, z załączeniem hasła i koperty zamkniętej z nazwiskiem autora, adres. Oddział Warszawski T. U. R., ul. Czerwonego Krzyża 20, pokój 64. Na kopercie oznaczyć należy: „praca na konkurs“.

3) Sąd konkursowy stanowią: dr. S. Kriegerowa, J. N. Miller, dr. A. Próch-

nik, E. Szelburg - Zarembina i J. Turowiczówna.

4) Decyzja sądu zapadnie na posiedzeniu w dn. 15 września b. r.

5) Nagrody są następujące:

a) 100 zł., b) po 30 zł.

Nagrodzone prace są własnością Oddziału Warszawskiego T.U.R.

6) Sąd może nagrodę w wysokości 100 zł. udzielić w całości lub rozdzielić ją na części, nie mniejsze, niż po 30 zł.

7) Oddział Warszawski T.U.R. ma prawo w ciągu 2 miesięcy po ogłoszeniu decyzji sądu, zakupić każdą ze zgłoszonych prac po 25 zł.

8) Sąd może żadnej z prac nie nagrodzić. W tym wypadku konkurs ulega potworzeniu, przyczem warunki jego mogą wówczas ulec zmianie.

Wczorajsze pożary od piorunów

Podczas wczorajszej pierwszej burzy o godz. 13-ej piorun uderzył w dom mieszkalny na terenie willi „Hrabina“ w Wilanowie, należącej do Jana Zakrzewskiego, gdzie mieści się również nocna kawiarnia z danciem. Wskutek pożaru zapaliła się ściana drewniana i podłoga. Na miejsce przybyło Pogotowie III-go oddziału straży, które wkrótce pożar zlokalizowało, dogaszanie zaś oraz wy-

rąbanie części ścian i podłogi trwało do godziny 16-ej min. 30.

— Drugi pożar od pioruna wynikł we wsi Zamość pod Powsinem, w odległości 3 klm. od Wilanowa. Piorun, który uderzył w stodołę, spowodował pożar w zagrodzie gospodarza Milewskiego. Spaliła się stodoła wraz ze zbożem i chlew. Pożar ugasiła straż ochotnicza z Wilanowa.

Mistrzynie świata w pływaniu

Helena Madison, wieloletnia mistrzyni świata w pływaniu, zajęła szereg pierwszych miejsc na Olimpijdzie w Los Angeles.

Kobieta która przepłynęła kanał La Manche

Angielka Lily Copple przepłynęła ostatnio kanał La Manche.

JULJUSZ WIRSKI.

Błogosławieństwo ziemi

Potężne moce przyrody, uwiecznione w głębi nizin ciechocińskiej i wyzwolone przez pracę i geniusz człowieka, owe słynne już na całą Polskę, a nawet Europę, solanki — są prawdziwym błogosławieństwem ziemi, niosącym chorem zdrowie i siły. Laik niezawsze zdaje sobie sprawę z ogromu prac, dokonanych w Ciechocinku, których koroną bezwątpienia jest źródło, przebite w roku 1930, tak zwane źródło Nr. 14. Kiedy zwiedzałem wieżę wiertniczą, jej imponujące urządzenia, balans wiertniczy, paruszany parą, dziś już nieczynny wobec odnalezienia cieplicity solankowej na głębokości 1300 mtr., entuzjazm mój dla potęgi ludzkiego wysiłku spotęgował się.

Proszę się zastanowić, że prawie półtora kilometra włąb wiercono ziemię i skałę od roku 1927, bito dzień i noc, tysiącami koni parowych, zmuszając do pracy stal, parę i ludzką niewyczerpaną cierpliwość, aby po trzech latach uzyskać termę solankową o cieplocie naturalnej 34° i prężności własnej oko-

ło 2 atmosfer. Jest to znana zasada, że źródła posiadają ciepłotę, która wzrasta o 1° co każde 40 mtr. Ta właśnie solanka — termą, zasila cieplicę ogólną, położoną obok źródła i stanowiącą poważny zabieg leczniczy, jako że naturalne własności 6% solanki, wzmocnione zostały przez działanie słońca i powietrza.

To samo źródło, najpotężniejsze i najobfitsze w kraju, zasila wszystkie łożnienki oraz olbrzymi basen kąpielowy na otwartym powietrzu, o którym będzie mowa za chwilę. Niewyczerpane to źródło, bogactwo i błogosławieństwo Ciechocinka nie stanowi kresu wysiłków sprężystego zarządu zdrojowiska. Ludzie ci, prawdziwi entuzjaści, marzą o jeszcze głębszym przebicciu, o dotarciu do źródeł, które zgodnie z wyliczeniami geologów dałyby naturalną ciepłotę około 37°, z prężnością własną do 3-ch atmosfer.

Lecz źródło Nr. 14-ty, owoc długoletniej pracy, to raczej zagadnienie dla balneologów, specjalistów lecznictwa

czujnym okiem. Miarą europejskości urządzeń basenowych niech będzie to, że nawet wieszaki są tak urządzone, że nie może się pognieść, ani zagubić. Mało: ubranie w szatni jest przedzielone arkuszami tektury — nie styka się jedno z drugim. A w kabinie lustro i... łyżka metalowa do wkładania obuwni! Może to drobiazg, ale mnie zawsze irytowała obojętność na wygodę i kulturalne potrzeby człowieka. Tu kulturalne wdiera się zawsza do świadomości. Drobiazgowość rozumna i celowa wszędzie i wszędzie czujna opieka nad kuracjuszem.

Rozmawiałem z wieloma osobami o basenie: wszyscy są zachwyceni i nie mają słów pochwały. Należy cieszyć się, że w kraju posiadliśmy podobną konstrukcję i żałować, że dni pogodnych mamy tak niewiele. Ja podczas pobytu nie opuściłem ani jednego dnia i cały czas wolny spędzałem na basenie. Obok uprzejmości gospodarzy Ciechocinka z p. dyr. Wiśniewskim na czele — to jest moje najmiłsze stamtąd wspomnienie.

Ciechocinek, w sierpniu 1932 r.

Z bagienka „sanacyjnego” w Sierpcu Po ujawnieniu nadużyć...

W szeregach „sanacji” w Sierpcu znaleźli się wszelkiego rodzaju „ideowcy”: rrewołucjoniści i monarchiści, państwowcy i antypaństwowcy, ultrakatolicy i masoni, by „w miłości” i „zgodzie” nie siejąc i orząc, a obficie zbierając, „sprawować rządy”, w powiecie. „Radosna twórczość” tych panów trwałaby dalej, ku rozpacz miejscowego społeczeństwa, gdyby nie „Robotnik”, który w kilku artykułach wskazał na liczne nadużycia w Urzędzie Skarbowym, w Starostwie i podczas wyborów, na zorganizowanie napadu pod Gójskiem i t. d. i t. d.

Nasza akcja prasowa, bogata w dowody nadużyć, zmusiła odpowiednio władze do zbadania gospodarki leaderów „sanacyjnych” w Sierpcu. W rezultacie tych badań dokonano kilku przeniesień, a nawet i zwolnień z zajmowanych stanowisk: 1) zast. starosty p. Kaczorowski otrzymał urlop, z którego nie powrócił już na zajmowane stanowisko, 2) przeniesiony został do innej miejscowości zast. naczelnika Urzędu Skarbowego p. Suliński, 3) zwolniony został sekret. p. Zmijewski. Otrzymał również przeniesienie z Sierpca do Rypina sekwestator p. Suski, jako... podejrzan o udzielanie „Ro-

botnikowi” informacji o nadużyciach w Urzędzie Skarbowym.

Za stan gospodarki w Urzędzie Skarbowym w Sierpcu, za nadużycia i brak nadzoru ponosi odpowiedzialność naczelnik p. Kasperski, a nie Bogu ducha winni urzędnicy. Może wreszcie władze skarbowe zainteresują się osobą p. Kasperskiego? Od pewnego czasu „Robotnik”

stał się w Sierpcu najpoczytniejszym pismem; liczba stałych czytelników podwoiła się. Nr. 245 z dnia 21 lipca b. r. zawierający dowody nadużyć w Starostwie był rozchwytywany; w kioskach sprzedano przeszło 200 egz. Bo tutejsze społeczeństwo ma już dość „sanacyjnej” gospodarki.

W. K.

Krwawa tragedia na tle majątkowym

we wsi pow. częstochowskiego

W rodzinie Wręczyckich, zamieszkającej we wsi Kamińsko w powiecie częstochowskim, od dłuższego czasu panowały nieporozumienia na tle majątkowym.

Nieporozumienia doprowadziły do krwawej zbrodni. Mianowicie, 34-letni Wincenty Wręczycki kilku ciosami siekiery zabił brata swego Rocha, po czym zadał kilka ciężkich ran żonie jego Stefani, a następnie wystrzelił z rewolweru popelniał samobójstwo.

Ucieczka warjata ze szpitala w przebraniu Kobiecem

W poniedziałek wieczorem policja wileńska zaalarmowała została wiadomością o ucieczce umysłowo chorego pacjenta z oddziału psychiatrycznego szpitala św. Jakóba.

20-letni M. Szamszół umieszczony został niedawno w szpitalu, jako niebezpieczny dla otoczenia, i pozostawał pod specjalną obserwacją lekarzy, którzy też nie zgodzili się na to, aby chory został zabrany do domu przez matkę.

Ostatnio matka postanowiła użyć pod-

Filary „sanacji” w Buczaczu Idą do więzienia za nadużycia!

„Kurier Lwowski” donosi z Buczacza: Od szeregu lat aż do ubiegłego roku godność prezesa powiat. B. B. W. R. w Buczaczu sprawował dr. Andrzej Bylicki, lekarz kolejowy w Buczacz — przeniesiony tu przed kilku laty z Chodorowa. Nie było w Buczaczu uczciwego człowieka, na którego by p. Bylicki nie zrobił doniesienia. Wojewoda był dla niego za mały, pisał więc odrazu do ministrów. Głównie chełpił się rzekomą przyjaźnią z b. ministrem Składkowskim, kolegą po fachu.

Obok niego stał, jako jego prawa ręka, b. powiat. komendant „Strzelca”, też urzędnik kolejowy, p. Moskwinski. Ta rodzina „sanacyjna”, wspierana rodową protekcją b. eks-piastowca hr. Artura Potockiego, rządziła powiatem. Od dłuższego czasu chodziły rozmaite słuchy o jakichś nadużyciach; staramy się jednak rzecz tuszować. P. Moskwinski został z Buczacza przeniesiony, a na godność prezesa B. B. znalazł się zaraz inny kandydat.

I byłoby wszystko poszło w zapomnienie, gdyby się przecząca rodzina sanacyjna między sobą nie pokłóciła o... podział zysków. Posłzy utartym zwyczajem wzajemne doniesienia do Prokuratury, do władz kolejowych i Izby Kontroli. Bomba pękła. Wysłany na jaw fałszywe recepty pisane dla rzekomo chorych urzędników kolejowych, recepty na narkotyki i t. d. Chodzi podobno o kilkadziesiąt tysięcy złotych.

Dotychczas władze prokuratorskie aresztowały dr. Bylickiego i aptekarza Dębskiego i oddały ich do Sądu Okręgowego w Stanisławowie. Dalsze dochodzenie w toku.

Z HIGIENY PRACY

Żylaki

U ludzi, wykonywających swą pracę w pozycji stojącej i nieruchomej, lekarz dość często stwierdza żylaki.

Krwiobieg w żyłach kończyn dolnych w pozycji stojącej ma do przezwyciężenia duże stosunkowo opory. Normalnie przepychanie słuza krwi żyłnej wspomaganie jest przez ruchy mięśni kończyn dolnych podczas chodzenia. Przy długotrwałym staniu zmęczone mięśnie wiotczeją, ściana naczyńniowa nie jest przez nie wspomaganą. Zwolniony krwiobieg workowato rozpycha ściany naczyń. Z biegiem czasu rozszerzenia żyłne powiększają się. Żylaki stają się coraz większe. Krew jest coraz bardziej zastoinowa. Coraz gorzej odżywia ona tkanki. Na tle gorszego odżywiania skóry tworzą się wrzody podudzia. Żle odżywiona skóra stwarza bardzo trudne warunki gojenia się i jeżeli nie żylaki to cierpienia następcze — wrzody podudzia w znacznym stopniu pomniejszają zdolność do pracy. Żylaki trzeba leczyć.

Dobre wyniki daje zabieg operacyjny. Lekarze stosują odpowiednie zastrzyki.

Ale tworzeniu się żylaków należy zapobiegać.

Przy wykonywaniu pracy w pozycji stojącej co pewien czas wykonać należy kilka ruchów, zginających nogi w kolanie, aby pobudzić krwiobieg.

Bardzo sprzyjają powstawaniu żylaków okrzepłe podwiązki, paski górne w butach z cholewami, ściąganie tasiemkami u dołu spodni (do długich butów i kalessonów).

Nie krepujcie krwiobiegu okrzepną zaporą. Wykonując pracę w pozycji stojącej — uwolnijcie nogi z krepujących więzów.

Dr. J. B.

Rozszerzenie kompetencji sądów grodzkich

Wobec wprowadzenia w życie nowego kodeksu karnego, rozszerzone zostaną z dniem 1 września kompetencje sądów grodzkich. Sądy grodzkie rozpatrywać będą procesy o kradzieże i oszustwa, jeżeli wartość mienia wynosi do 1000 zł.

Rekord budowlany w Warszawie

Budowa 4-piętrowego domu mieszkalnego, zawierającego 140 mieszkań (2 i 3 izbowych), wznoszonego przez Warszawską Spółdzielnię Mieszkaniową przy ul. Krasieńskiego na Żoliborzu, będzie swego rodzaju rekordem polskim ze względu na czas budowy.

Budowę rozpoczęto w początkach kwietnia r. b., a po upływie niecałych 6 miesięcy, mianowicie w początkach października, będzie on oddany do użytku. W ten sposób, zamiast dotychczasowych zwykłych dwóch sezonów budowlanych, budowa będzie trwała niespełna jeden sezon.

Rezultat ten spowodowany jest dobrą organizacją przygotowania budowy pod względem technicznym (uprzednie opracowanie wszystkich planów, szczegółów etc.). Tęgo rodzaju systemu trzymają się Stany Zjednoczone, gdzie same przygotowania trwają zazwyczaj dłużej od właściwej budowy. System ten jest znacznie tańszy, gdyż koszt przygotowania jest ułamkiem w stosunku do kosztów dłuższej budowy.

Kto w starostwie będińskim skradł rewolwery

Niedawno pisaliśmy, jak to z podwórka p. staroście Boxie z I piętra gmachu starostwa, nieznanymi sprawcy skradli 60 rewolwerów (p. Boxa mieszka w tym samym gmachu na II piętrze).

Obecnie prokurator w Sosnowcu znalazł sprawców kradzieży. Są to dwaj

urzędnicy starostwa, których pieczy powierzone były skonfiskowane rewolwery. Oni to pojedynkowo, przy pomocy woźnego starościńskiego, kradli je i sprzedawali z wolnej ręki, a później symulowali nocne włamanie. Sprawcy zostali zamknięci.

Zwycięstwo górników bocheńskich w wyborach do Kasy Brackiej

Przed kilkoma dniami odbyły się wybory do Zarządu Górniczej Kasy Brackiej w Bochni.

„Sanacja” wylężyła wszystkie si-

ły, aby osiągnąć zwycięstwo. Pomimo wyjątkowej agitacji kierowniczych czynników „sanacyjnych”, lista członków Kasy Brackiej, zgłoszona przez naszych towarzyszy, otrzymała

222 GŁOSY

na 293 głosujących.

Na „sanację” głosowało... 36 osób!

Odwrócone strzałki kierunkowe

Strzałki na ulicach posiadają ogromne znaczenie w miejscach gdzie wprowadzono ruch jednokierunkowy. Strzałki takie umożliwiają orientację i bez nich ruch byłby wyjątkowo utrudniony. Magistrat przygotował strzałki ruchome z drzewa lub żelaza. Jednak często notowane są wypadki, iż strzałki przewracają się, a nawet łamią. Poza tym wiadomości złoczyńcy przestawiały strzałki kierunkowe, odwracając je, wprowadzając w ten sposób w błąd kierowców samochodowych. Przypuszczając więc należy, iż w miejscach, gdzie strzałki są konieczne urządzone one będą na stałe.

Pożar zniszczył 17 domów Na rynku w Delatynie

Ubiegłej nocy na rynku w Delatynie wybuchł pożar, który zniszczył 17 domów.

Bez dachu nad głową zostali 23 rodziny; szkody wynoszą około 150 tysięcy złotych.

Strajk pracowników krawieckich w Będzinie

W środę rano wybuchł w Będzinie strajk pracowników krawieckich. Strajkuje ogół pracowników tej branży. Powodem porzucenia pracy jest zatarg z pracodawcami o podwyżkę zarobków. Strajk ma przebieg spokojny. (P. A. T.)

Samobójstwa

51-letnia Bronisława Pyda, bez zajęcia otrula się nieznanym proszkiem.

22-letnia Zofia Marjańska, otrula się piynem na pluskwy.

20-letnia Stanisława Gieszajterowa, przy mężu, napiła się esencji octowej.

18-letni Roman Pytlakowski, urzędnik, napił się nadmanganianu potasu w bramie domu. Wszystkim ofiarom pomocy udzieliło Pogotowie.

Eksplzja beczki z karbidem

Robotnik śmiertelnie ranny

Na stacji autobusowej przy ul. Wólczańskiej w Łodzi, nastąpiła eksplozja beczki z karbidem. Wskutek wybuchu jeden robotnik doznał złamania podstawy czaszki oraz wypalenia oczu. W stanie beznadziejnym przewieziono go do szpitala.

Pozatem szofer odniósł lżejsze obrażenia.

Dyrektor Teatru Miejsk. w Bydgoszczy Ranny w katastrofie samochodowej

Dyrektor Teatru Miejskiego w Bydgoszczy, wracając z Ciechocinka, wraz z żoną i siostrą, samochodem uległ katastrofie.

Samochód, z powodu śliskiej szosy, zarzucił i uderzył o przydrożne drzewo. Dyr. Stoma jest lekko ranny szkieł, siostra jego odniosła dość poważne obrażenia, żona i szofer wyszli z katastrofy bez szwanku.

Poród na ulicy

Na ul. Grochowskiej zasłabła nagle, w drodze do domu, 32-letnia Walerja Rychlewska bez zajęcia (huta szklana w Gocławku). Lekarz Pogotowia stwierdził poród i przewiózł matkę wraz z dzieckiem płci żeńskiej do zakładu położniczego św. Elżbiety.

COLOSSEUM

Początek o g. 6, w święta 4.

Najmłodniejsza gwiazda ekranu SYLVIA SYDNEY oraz Chester Morris i młodociany Robert Coogan w najnowszym dziełku „Paramounta” 1932/33

„CUDOTWORCA”

Nad program: Wyjazd polskiej drużyny na Olimpiadę z mistrzem Kusocińskim.

NA SCENIE: Calkowita zmiana programu z udziałem baletu rosyjskiego The Great Zaretsky. Trio Rapackich i T. Faliszewskiego. Ceny od 1 zł.

DŹWIKOWY KINOTEATR MIEJSKI

Początek o godz. 6.30 w.

„MIESIĄC WZNOWIEN”

DZIS

MONTE CARLO

z uroczą Jeanette Mc. Donald

Następny program:

DZIKA ORCHIDEA z GRETA GARBO

Sala dobrze wentylowana aparatami EORIT.

majestic PIERWSZY ZWIASTUN

nowy świat 43 SEZONU 1932—33 r.

Passe-partout nieważne

Najnowszej prod. franc. film dźwiękowy reżyserji KAROLA FROELICHA

KOBIETA KAMELEON

W rol. gł. trójca największych gwiazd ekranu francuskiego: MARY GLORY, MARIE BELL i JEAN MURAT.

Wi. KOŁOS Warszawa

Zwycięstwo naszej rodaczki

WALASIEWICZOWY na Olimpiadzie w Los Angeles w biegu na 100 mtr.

Groźny pożar na Pradze

Nocy ub. o godz. 3-ej wynikł groźny pożar przy ul. Brzeskiej 5 i w sąsiednim domu Nr. 7. Na miejsce przybyła straż ogniowa.

W drugim podwórzu przy ul. Brzeskiej 5 w poprzedniej oficynie mieszczą się stajnie i składy paszy, należące do: Mojżesza Gipsa, Abrahama Ciechanowskiego, Chaima - Morgi Kirszensteina, Izraela Hantwola, Mojżesza i Joska Wyspekich i Bajli Goldsztejnowej.

Wskutek zaproszenia ognia przez nieostrożność w jednej ze stajen, ogień, mając podatny materiał, szybko rozszerzył się na inne stajnie, a następnie na dwie komory na posesji Nr. 7 również w drugim podwórzu, gdzie mieści się skład starego żelazta, oraz pokostu i lakieru, w drugiej — skład drutu, należący do Poręby i Fiszelbauma, właścicieli tegoż domu. W lewej oficynie mieszczą się parterowe drewniaki, zamieszkałe przez niezamożną ludność. Przerazeni mieszkańcy, obawiając się rozszerzenia się ognia na mieszkania, zaczęli usuwać swój dobytek na podwórze.

Walka z pornografią

W ostatnich czasach znacznie się rozwinął potajemny handel pornografią. Sprzedawcy obchodzą kawiarnie, cukier nie i restauracje, proponując nieprzystojne obrazy, książki i fotografie bywalcom. Władze przystąpiły do energicznej likwidacji potajemnego rozpowszechniania literatury zakazanej.

Zawdzięczając energicznej akcji straży, niedopuszczono do rozszerzenia się ognia.

Akcja straży trwała do godz. 5.

W stajniach spaliły się zapasy paszy, oraz uprzęż.

Policja 15 komisariatu prowadzi dochodzenie.

**SENSACJA
DLA WARSZAWIANEK!**
Największa hurtownia w Polsce
**SUKIEN I BLUZEK
M. Hopman**
Warszawa, Nalewki 38,
front i piętro tel. 11-55-72
rozpoczęła detaliczną sprzedaż
p/g najnowszych modeli zagraniczn.
CENY ŚCIŚLE HURTOWE!

LECZNICA SPECJALNA

b. Asystenta Kliniki Berlińskiej

D-ra med. D. GISERA

Chmielna 47

(2-gi dom od Dworca Głównego)

Choroby SKÓRNE, weneryczne (specj. chro-

niczne), pęcherza i niemoc płciowa.
Analizy krwi i moczu. Zapobieganie chorobom wenerycznym. Diatermia, Sollux, Lampa kwarcowa.

Przyjęcia: 9—2 i 4—9. **PORADA 4 zł.**

Idziemy na wycieczkę!

Z życia Czerwonych Harcerzy

„Idziemy na nocną wycieczkę. O godzinie 18 w sobotę spotkamy się na placu Narutowicza. Co trzeba wziąć, to każdy wie. Towarzysze, nie spóźniajcie się, bo na tem cierpi gromada! Zbytne upomnienie. Przecież na zbiórce wycieczkową przychodzi każdy mały towarzysz zawsze wcześniej, niż potrzeba. Bo wycieczka pociąga, bo wycieczka daje radość i dostarcza przygód.

Rodzice, przekonani, że ich małym nic się złego na wycieczce nie dzieje, że wracają stamtąd szczęśliwi, opaleni i coraz silniejsi, — chętnie puszczają na wycieczkę. Niewiele ta przyjemność kosztuje: tylko bilet tramwajowy i kilkanaście groszy na mleko, które harcerze kupują na wsi na śniadanie. Obiad gotują sobie sami z produktów, przyniesionych z domu. A najważniejsze to, że taka wycieczka odciąga uwagę dziecka od podwórza, ulicy i jej złych wpływów, a stwarza zainteresowania „wędrownicze” — wcale nieszkodliwe, — przeciwnie bardzo korzystne, bo ujęte w prawa wychowawcze T. U. R.-a, którego częścią jest *Czerwone Harcerstwo*.

Chłopak robotniczy, czy dziewczyna chętnie idą na wycieczki.

ZWIĄZEK PRZYJACIÓŁ A NIE MANEKINÓW.

W Czerwonym Harcerstwie nie ma przymusu, nie ma „ważnych”, którym się salutuje (rzecz ta dla nas śmieszna!), nie ma krępujących mundurów i uciskających czapek.

Na wycieczkę idziemy swobodnie, raz „gęsiego”, to znów dwójkami czy czwórkami, czasem „bandą” — zależnie od okoliczności i nastrojów. Jedno atoli obowiązuje zawsze: solidarność, śpieszenie z pomocą, starsi winni pomagać młodszym...

Przyjemności jest moc. Najwygodniej jest obozować w lesie i to na pagórkach, aby można było objąć wzrokiem okolicę, a szczególnie patrzeć z góry na otaczające lasy.

Wieczorem — ognisko. Siedzimy wkoło. Las jest spokojny, czarny i... zagadkowy. Gwarzymy swobodnie i śpiewamy, niezbyt zresztą głośno, tak dla siebie. Ale „Czerwony Sztandar”

i „Międzynarodówka” wychodzą o wiele głośniej.

Idziemy spać do namiotów; przy ogniu zostaje dwóch na warty. Rano kapiemy się. Cały dzień mija nadzwyczaj ciekawie — dużo przygód, ptaki, wiewiórki, czasem sarna się pokazuje. Do domu wraca się wesoło.

Nawet ulewny deszcz, który czasem się zdarza, nie zniechęca do wycieczek. Przeciwnie — zwiększa tylko ilość przygód.

NASZE OBOZY I WĘDRÓWKI

To też wycieczek czerwono-harcerskich jest coraz więcej, coraz więcej obozów stałych i wędrownych. Niedawno wyruszyły na dwutgodniowe wędrowki dwa obozy, jeden Hufca Warszawskiego, drugi 6-ej Gromady im. Worcella (Jerozolima).

Młodzi wędrowcy miny mieli pewne siebie i byli dobrze przygotowani do podróży. Noszą ze sobą małe namioty i kotły do gotowania. Po drodze odwiedzają wiele naszych organizacji. Jeden obóz poszedł na Garwolin, Łuków, Siedlce, drugi, idąc przez Puszcze Kampinowską, przyszedł na Złot czerwonych harcerzy do Łowicza.

W Sulejowie nad Pilicą rozbił namioty miesięczny obóz czerwonych harcerzy z Łodzi i Piotrkowa. 15 lipca rozpoczął się obóz centralny w lasach pod Gostyninem. O ile fundusze pozwolą, znajdzie się tam około 100 harcerów i harcerzy.

CZERWONE HARCESTWO NA PROWINCJI

Proletariat docenia robotę wychowawczą. Coraz częściej nadchodzą zapotrzebowania na instrukcję o pracy harcerskiej. Ostatnio zainteresował się poważnie tym odcinkiem Górny Śląsk.

Mamy już kilka gromad. Dobrze rozwijają się one w Mysłowicach (Górny Śląsk). Zajął się tem miejscowy towarzysz, E. Lorenz. Gromady myślowickie brały udział w uroczystościach Tygodnia Kobiet i to w kilku miejscowościach. Urządzają często wycieczki.

Ostatnio zainteresowali się ru-

chem tow. tow. z Puszczy Białowieskiej, — z Hajnówki, Białowieży i in.

Pod Warszawą mamy sporo gromad. W Pruszkowie niedawno powstała męska grupa, obok istniejącej dawniej żeńskiej. Mamy gromady w Żyrardowie, Grodzisku i Łowiczu, a ostatnio założono Cz. H. w Nowym Chrzanowie, tuż koło Warszawy.

WYCIECZKA DO NOWEGO CHRZANOWA.

Wybraliśmy się w niedzielę do tej wsi na uroczyste otwarcie tamtejszych gromad. Przybyli również harcerki i harcerze z Pruszkowa. Było 126 osób. Oprócz tego z Warszawy przyszło ok. 40 młodych turowców.

Wycieczka udała się znakomicie, szczególnie pod względem propagandowym. Cała wieś przyglądała się zorganizowanej młodzieży robotniczej w niebieskich koszulach i czerwonych chustach.

Miejscowi towarzysze pomogli w organizacji święta. Odbyły się przez wieś trzy masowe biegi harcerskie,

z udziałem miejscowych dzieci. Na wolnym placu harcerki i harcerze z Warszawy i Pruszkowa popisywali się w śpiewach, deklamacji chóralnej i tańcu. Ładne piramidy wykonał Pruszków. Deklamowali też harcerze z nowopowstałej gromady. Bardzo pięknie wypadły inscenizacje pieśni ludowych w wykonaniu miejscowych turowców pod kierunkiem tow. Leona Góralczyka.

Popisom przyglądało się mnóstwo dzieci i młodzieży wiejskiej, jak również dorośli. Potem odbyły się gry w siatkówkę i w „dwa ognie”.

Czerwoni harcerze z Warszawy ofiarowali towarzyszym harcerzom z Chrzanowa w upominku nowy namiot wycieczkowy.

Cały dzień upływał pod hasłem walki z wojną, czemu dawano wyraz w licznych deklamacjach i przemówieniach do dzieci i młodzieży.

Wycieczka udała się. Piękny był widok pod koniec, gdy wszyscy harcerze i turowcy maszerowali przez wieś, śpiewając pieśni. A ponad nimi łopotały czerwone proporczyki.

dzg.

Na starcie Cz. Harcerzy w Nowym Chrzanowie

O, o wiewiórka...! wywołują zachwyceni chłopcy

Co grają w Teatrach?

TEATR NARODOWY: Dziś wznowienie „Sztuby” Leczyckiego.

TEATR LETNI daje dziś i codziennie komedję Władysława Fedora „Ruleta” w reżyserji W. Biegańskiego.

TEATR POLSKI Dziś i codziennie angielska komedja muzyczna „Jim i Jill” z Modzelewską i Bodo.

TEATR „MORSKIE OKO” Dziś i codziennie rewja p. t. „Hip-hip-hura” z występami Wermińskiej.

TEATR „NOWOŚCI” Dziś i codziennie operetka Roberta Stolza „Szaleństwo Collette”. Bilety ulgowe ważne.

TEATR „BANDA” nieczynny.

TEATR ANANAS Dziś i codziennie rewja p. t. „Z Powiśla na Riwierę” z udziałem całego zespołu.

Dziś w Radio

11.58 — 12.05 Sygnał czasu, 12.05 — 12.10 Program na dzień bieżący, 12.10 — 12.20 Przegląd Prasy, 12.40 — 12.45 Komunikat PIM, 12.45 — 13.25 Płyty gramofonowe, 13.35 — 14.10 Płyty gramofonowe (d.c.) 15.00 — 15.10 Komunikat gospodarczy, 15.10 — 15.30 Przegląd nowości, 16.35 — 16.40 Komunikat Centr. Biura Hydr. dla żeglugi i rybaków, 16.40 — 17.00 „Kilka słów o Gruzji” — wygł. dr. I. Nakaszyde, 17.00 — 18.00 Muzyka lekka, 18.00 — 18.20 „W turczańskim zaścianku szlacheckim” — wygł. dr. Jacek Jedliński, 18.20 — 19.15 Muzyka lekka i taneczna, 19.15 — 19.35 Rozmaitości, 19.35 — 19.45 Dziennik Radjowy, 19.45 — 19.55 Przegląd rolniczej prasy, 19.55 — 20.00 Program na dzień następny, 20.00 — 21.00 Koncert symfoniczny, 21.00 — 21.15 Feljton p. t. „Frazes a prawda” — wygł. Dehnelówna, 21.15 — 21.50 Dalszy ciąg koncertu, 21.50 — 21.55 Dodatek Dziennika Radjowego, 21.55 — 22.00 Komunikat dla komunikacji lotniczej, 22.00 — 22.40 Melodie z filmów dźwiękowych, 22.40 — 22.50 Wiadomości sportowe, 22.50 — 23.30 Muzyka taneczna.

TEATR „MIGNON” Rewja w 20 obrazach p. t. „Żony wracają”.

LOTOS (Praga — Zygmuntowska): Dziś premiera wielkiej rewji humoru „Publiczność na scenie”.

Cztery ofiary pioruna

Wczoraj w nocy nad Wilnem i okolicą przeszła silna burza i niebawala ulewa.

Od uderzenia piorunu zapaliło się kilka budynków. Jedna osoba została zabita; trzy są ciężko porażone.

Odczyt więźnia brzeskiego tow. dr. Pragiera

Na zaproszenie gdańskiej Ligi Praw Człowieka i Obywatela tow. dr. Adam Pragier wygłosił w Gdańsku odczyt o obecnej światowej sytuacji politycznej.

Zakończenie strajku w przemyśle dzianym w Łodzi

Wczoraj zakończony został strajk robotników przemysłu dzianego.

STAN POGODY

DNI CIEPŁE.

Przewidywany przebieg pogody w dniu dzisiejszym: piękna, słoneczna i bardzo ciepła pogoda o słabych wiatrach miejscowych.

Z WZCZORAJSZEJ GIEŁDY

Dewizy: Belgia 123,86, Gdańsk 173,85, Holandia 359,40, Londyn 31,00, Nowy Jork 8,92, Paryż 35,00, Praga 26,39, Szwajcaria 173,95, Włochy 45,72. Obróty małe, tendencja niejednorodna.

WIADOMOŚCI SPORTOWE

SKRA ZWYCIĘŻA MAKABI 2:1

Wczoraj odbył się na boisku Polonii mecz o mistrzostwo klasy A pomiędzy Skrą a Makabi. Zwyciężyła Skra 2:1 (0:0). Bramki dla robotniczej drużyny zdobyli: Smosarski i i Dragonec, a dla Makabi — Górka.

W niedzielę Skra walczy na boisku AZS. z gospodarzami. W razie zwycięstwa Skry rozegranaby została trzecia rozgrywka o tytuł mistrza klasy A pomiędzy Skrą a Gwiazdą. W razie przegranej Skry lub remisu mistrzostwo zdobyłaby Gwiazda.

POWRÓT NASZYCH OLIMPIJCZYKÓW Z AMERYKI

Polska olimpijska drużyna lekkoatletyczna przybyła wczoraj do Chicago, gdzie weźmie udział w zawodach międzynarodowych. Sensacją będzie bieg na 5 km. z udziałem Kusocińskiego, Lehtinen i Hilla. Siermierz, wioślarze i kierownictwo ekspedycji, po zwiedzeniu Meksyku, przybędzie do Chicago 18 b. m. Następnie polscy sportowcy udadzą się do Clevelandu i Waszyngtonu, potem na kilka dni do Nowego Jorku. Wyjazd z Nowego Jorku nastąpi 27 b. m. na okręcie „Pułaski”, przyjazd do Gdyni spodziewany jest na 8 września, a do Warszawy na 9 września rano.

WĘGERSKA ATTILA W POZNANIU

Węgierska zawodowa drużyna piłkarska Attila rozegrała w środę w Poznaniu mecz z drużyną ligową Warty, zakończony wynikiem nierozstrzygniętym 3:3. Do przerwy prowadziła Warta 2:0.

ECHA SENSACYJNEGO ZWYCIĘSTWA POREDY NAD CARNERĄ

Jak już podaliśmy polski bokser, Stanisław Poreda odniósł sensacyjne zwycięstwo nad słynnym olbrzymem włoskim, Primo Carnerą, bijąc go na punkty po 10-cio rundowej walce.

Obecnie Reuter donosi z Nowego Jorku, że komisja bokserka stanu New Jersey postanowiła zawiesić w czynnościach sędziego zawodów, a to dlatego, że ten ostatni podobno siedział stronnictwo na korzyść Polaka. Komisja w swoim orzeczeniu kierowała się zdaniem „większości krytyków”, którzy obliczyli dokładnie, że Carnera wygrał 8 rund, a Poreda tylko dwie.

Bezrobotny inżynier zniszczył słynny obraz Milleta

W Luwrze pewien mężczyzna pociął nożem słynny obraz Milleta „Na Anioł Pański”.

Sprowadzony z komisariatu, osobnik ów oświadczył, że motywem jego czynu jest chęć zwrócenia na siebie uwagi. Jest to 30-letni Pierre Guillard z za-

wodu inżynier, syn byłego oficera francuskiego. W roku 1925 Guillard ukończył studia inżynierskie i otrzymał posadę w jednym z przedsiębiorstw, skąd po 6 latach zwolniono go z powodu redukcji i od tego czasu znajduje się bez zajęcia.

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnośnieniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnośnienia zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—. Za zmianę adresu 50 gr.
CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajne gr. 20, komunikaty i nadesłane gr. 80, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20 gr.
Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-szpaltowy, układ zwyczajnych 10-szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.